

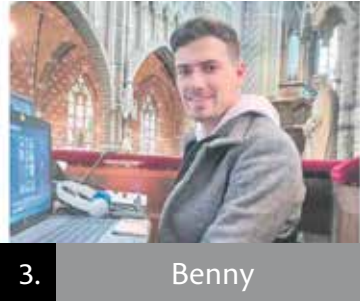
15e jaargang

Nummer 2

april 2024

Oplage 15.000 ex.

www.damiaanhelmond.nl

3.

Benny

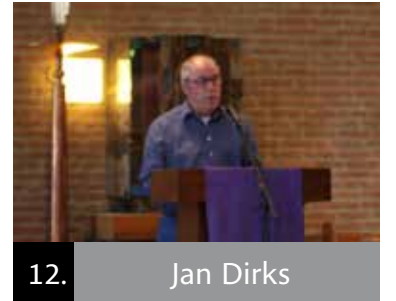
6.

Troost

11.

Tanimbar

12.

Jan Dirks

Portret van God

In de Sant Climent de Taüll, een oud kerkje uit de zesde eeuw, ergens in de Spaanse Pyreneeën, bevindt zich achter het altaar in de ronde absis een bijzondere schildering. Er is alleen een hand afgebeeld. Als je er onder staat heb je de indruk dat die hand je aanraakt. Een hand, die uit de mouw van een rood kleed vanuit de hemel naar beneden komt. Geen gezicht, alleen een hand. Gezegende mensen, die naar boven kijkend God zagen als een toegestoken hand.

Wij waren iets anders gewend: een oude Vader met baard zetelend als een plechtstatige koning, of een streng kijkende figuur, die alles in de gaten houdt, of alleen het oog binnen een driehoek, gereed om het kwaad te straffen. God in de gedaante van een hand is ons vreemd.

Toch sluit dit beeld dicht aan bij de Heilige Schrift. Daar is Gods handelen van tweërlei aard: een dreigende, straffende hand, die kan toeslaan (vooral in verband met de vijanden van het Joodse volk), maar veel vaker een reddende, beschermende, koesterende hand, die veiligheid

en beschutting biedt: "Gij opent uw hand en zij worden verzadigd" (psalm 104). "Ik vergeet u nooit; ik heb u geschreven in de palm van Mijn hand" (Jesaja 49,16).

De Franse beeldhouwer Rodin maakte het beroemde kunstwerk "La main de Dieu", een uit marmer gehouwen hand en daarin een pril, vers geschapen mensenpaar, naakt en veilig in de beschuttende holte van Gods handen. Gelukkig raken de strenge Godsbeelden uit de tijd, een strenge Rechter, een wrekende controleur. Juist door meer thuis te raken in het Boek van Gods Woord

ontdekken we, dat de nadruk meer ligt op de mensvriendelijkheid van God, de God van de toegestoken hand. Hij is ons nabij, Hij weet wat er in ons omgaat, Hij verheugt zich over het goede dat tot stand komt en lijdt aan het leed van de wereld. Gods meest eigenlijke gebaar is niet het gebaar van afwijzen en terechtwijzen, maar het gebaar van de toegestoken hand. Of zoals psalm 73 het uitdrukt:

*"Bij U, ik ben altijd bij U,
Gij houdt mij vast, Uw hand in mijn hand.*

Alles zult Gij ten goede leiden,

*Gij voert mij mee in uw raadsbesluit.
Wat is de hemel voor mij zonder U,
wat moet ik op aarde als Gij niet bestaat?*

*Al wordt mijn lichaam ook afgebroken,
al sterft mijn hart, Gij zijt mijn Rots,
mijn God, de toekomst die op mij wacht".*

Dat is ook onze opdracht aan elkaar. Voor je medemens een uitgestoken en helpende hand zijn.

Pastoor Pieter Scheepers

"La main de Dieu" van Auguste Rodin (Parijs, Meudon 1840-1917) een van de meest gerenommeerde sculpturen in de kunstwereld.

Van de penningmeester

In de bestuursvergadering van februari heeft het parochiebestuur de begroting over het jaar 2024 vastgesteld en aan de bisschop ter goedkeuring aangeboden. De begroting heeft een negatief resultaat van € 172.000,-

Met het vaststellen van deze begroting wil het parochiebestuur meer sturen op de uitgaven die wij als parochie hebben en daarnaast inkomsten genereren om bepaalde uitgaven te kunnen (blijven) doen. Door komend jaar goed te kijken naar onze uitgaven en nog meer in te zetten op het verbeteren van onze inkomsten hopen wij dat dit tekort minder groot is aan het einde van dit jaar. We doen dit onder andere door zorgvuldig met onze spaarcenten om te gaan en hier een zo hoog mogelijk rendement uit te behalen. Voor incidentele (eenmalige) uitgaven zoeken wij naar sponsoring of subsidiemogelijkheden. Denkt u hierbij bijvoorbeeld aan het groot onderhoud, wat mede door de Rijksoverheid wordt gesubsidieerd.

Binnenkort starten wij weer met de bekende actie Kerkbalans voor de Damiaan parochie. Ik hoop natuurlijk dat u de parochie een warm hart toedraagt en ons financieel wilt steunen. Wist u overigens dat onze parochie een zogenaamde ANBI status heeft? Met deze status is het mogelijk als gevers van giften (zoals Kerkbalans) uw bijdrage af te trekken van uw inkomstenbelasting. Schenkt u met een giftenovereenkomst dan is deze aftrek 100%. Wenst u hierover meer informatie neem dan gerust contact op met mij via penningmeester@damiaanhelmond.nl. Mede door uw financiële steun kunnen wij samen parochie zijn!

Ton Lansdaal, Penningmeester

ADRIAAN VAN DEN HEUVEL
MAKELAARS ADVISEURS

HOOFDSTRAAT 155 • HELMOND
0492 - 661 854 • INFO@HEUVEL.NL

AALSTERWEG 124 C • EINDHOVEN
040-7520840 • EINDHOVEN@HEUVEL.NL

WELKOM
 bij Adriaan van den Heuvel makelaars en adviseurs

25 enthousiaste medewerkers in Helmond én Eindhoven

beoordelings-gemiddelde van **9.1**
 bron: Funda

zeer groot bestand woningzoekenden

vestigingen in Helmond en Eindhoven

thuis in iedere regio

Of u nu een woning wilt verkopen, hulp zoekt bij aankoop of een gedegen taxatie nodig hebt, aarzel dan niet om ons te bellen. We komen graag bij u langs.

HEUVEL.NL • WÉRKT VOOR U

Mooi en
Mooi en
 onderhoudsvriendelijk
 maatwerk naar *Eigen Wens*
persoonlijke wens

Maatwerk

Kluijtmans natuursteen
 natuursteen • grafmonumenten

meer dan **100 jaar** vakmanschap & traditie

T 040 - 281 35 69 • www.kluijtmansnatuursteen.nl

SN

Natuursteenbedrijf
Stassar B.V.
 Lage dijk 2
 5705 BZ HELMOND

Tel. 0492 - 52 37 82
 Fax. 0492 - 52 20 57
 Info@stassarbv.nl
 www.stassarbv.nl

Gespecialiseerd in klassieke en eigentijdse grafmonumenten. Grote keus in modellen en materialen. We helpen u graag met uw eigen ontwerp of idee.

Bremink.
 Administratiekantoor

Wethouder den Oudenstraat 4, Helmond
 info@bremink.nl • www.bremink.nl
 0492 317420

- Administratieve dienstverlening
- Fiscale dienstverlening
- Starterbegeleiding

De crypte van pater Damiaan in de Sint Antoniuskapel te Leuven.

Een mijmering over Damiaan

Wanneer ik in mama's huis de Druivelaar aanschouw,
 kreeg ik wat rilling en kreeg kou.
 Een heilige van den almanak,
 ik voelde me niet echt op mijn gemak.

Ne Vlaamse jongen van den buiten,
 uit Tremelo geboren en geschoten,
 en nu zomaar weggefloten.
 Door de curie van de Vlaamse canon opzij-gezet.
 Het verleden is niet meer in trek.

Dit is de allereerste keer,
 dat ik er niets meer van begrijp.
 Hoe een man, met beeld in 't Capitool,
 een plaatsje in de Vlaamse canon verloor.

Een mens, voor wie de wereld toen ging rouwen,
 een naam, op wie mensen konden bouwen.
 Wie weerloos was, gehavend en van streek,
 hij liet ze nimmer in de steek.

Hij werd zo waarlijk één van hen,
 hij gaf zichzelf, ten einde toe,
 die liefde wordt nooit moe.
 Zonder te weten werd zijn werk alom bekend,
 zijn doodgewone mensen werk.

Een klapke hier en daar,
 een steun, een toeverlaat,
 een werker en bezieler,
 kortom een ware Herder.
 Hij werd daardoor een tijd geleden,
 benoemd tot grootste Belg in 't heden.

Nu hoop ik hier van ganser harte,
 die man, zo heilig voor de maatschappij van 't heden
 opnieuw een plaats krijgt in 't geweten.

Wil aub uw canon nog eens overschouwen,
 om zo de toekomst op te bouwen,
 in ogenschouw 't verleden,
 dat inspiratie geeft voor 't heden.

Zo beste lieve pater Damiaan,
 ik hoop dat dit woordje niemand mag ontgaan.

Een Damiaan De Veuster,
 geworteld in de Vlaamse grond,
 bekend, ook op het andere halfmond,

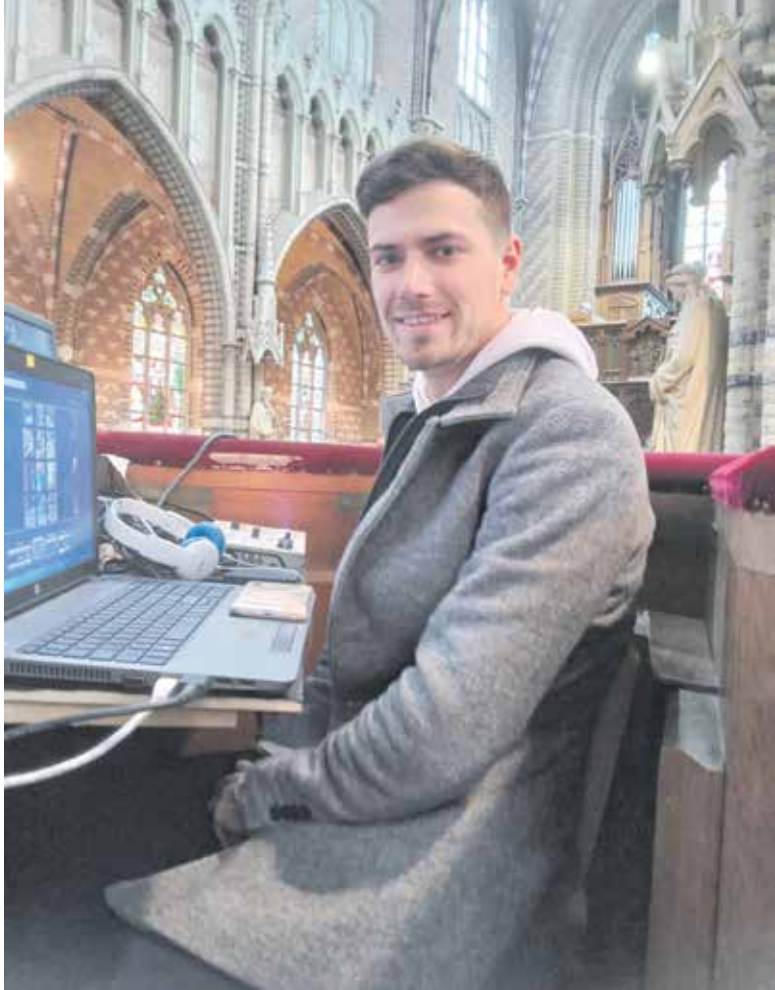
miskend door Vlaanderen's politici,
 hopelijk niet door Vlaanderen's academici.
 Een canon, is nooit afgewerkt.
 Een canon is een levenswerk.

Een werk van mensen in 't verleden,
 dat ook vandaag bestaat in 't heden.
 En dus altijd mag evolueren,
 zonder ons al te veel te bezeren.

Laat Damiaan toch toe, als grootste Belg,
 een bruggenbouwer, een Vlaamse telg.

Dirk Vannelbosch, Brusselse pastoor,
 Meerbeek 10 mei 2023

Jong, enthousiast en betrokken

Benny Geerings. F | Maarten Janssen.

Heel veel jongeren zie je niet meer in onze kerken, jammer, maar wel een hard gegeven. Toch zijn ze er ook in onze parochie nog en het is een genoegen met ze kennis te maken. Ik mag jullie Benny Geerings voorstellen, een betrokken en actieve twintiger.

Al van jongs af aan is Benny samen met zijn broer Sunny actief in onze parochie. Direct na zijn Eerste Communie leest papa Geerings in de Houtvonken een artikel uit de toenmalige parochie Sint Lucia met een oproep voor misdienaars. Spontaan reageren de broers Geerings hierop en vele jaren zijn ze trouwe misdienaars. Van pastoor John van de Laar leren ze fijne kneepjes van het misdienaarsvak en bijna ontelbare H. Missen zijn mede door hen verzorgd. Het omgaan met een wierookvat heeft dan ook geen geheimen voor hen. Ook als ze op de middelbare school zitten blijven ze de kerkelijke vieringen opluisteren.

Dan is het voorjaar 2020. Nederland is net als veel andere landen in rep en roer vanwege de uitbraak van Covid-19. Zoals we allen weten zijn de gevolgen onvoorstelbaar groot. Ook heeft Covid-19 een groot impact op de wekelijkse kerkdiensten. Er wordt ruime afstand tot elkaar in de kerk in acht genomen en het kerkbezoek neemt drastisch af. Hoe

is dit tij te keren? Hoe kunnen we onze parochianen toch betrekken bij de wekelijkse missen?

De oplossing ligt in de techniek. Als we nu met enkele camera's opnamen maken tijdens de viering en we zenden deze uit, dan bereiken we wat we willen namelijk: de parochianen de mogelijkheid bieden, zij het op afstand deel te nemen aan de H. Mis.

Voor Benny, die inmiddels aan de Technische Universiteit Eindhoven werktuigbouwkunde en meer specifiek dynamica studeert klinkt dit goed. Samen met enkele andere enthousiastelingen zoals Sieto, Rick en Guido nemen ze deze handschoenen op. Benny legt mij uit hoe het werkt: In de St. Lucia en de St. Trudokerk zijn drie camera's geplaatst, één op de lezenaar, één op hoogte op het oksaal en één variabel voor met name speciale diensten en uitvaarten. Van achter een computer en een laptop zorgt de regisseur van dienst ervoor dat beeld en geluid bij jullie thuis komen. Men maakt hierbij gebruik van de livestream van kerkdienstgemist.nl, een servicedienst voor alle gezindten.

De regisseur bepaalt door te schakelen, in te zoomen en beelden te kiezen wat er op het scherm te zien is. Dit is niet altijd erg eenvoudig denkende aan de vele regels rond

de privacy.

Bij het kiezen voor de uit te zenden beelden is het soms best moeilijk deze regels 100% in acht te nemen, bijvoorbeeld bij het uitreiken van de H. Communie. Samen met de andere regisseurs proberen ze ook de uitzendingen te verbeteren, zo komt nu de tekst tijdens de collecte beter en minder storend in beeld.

Op de vraag wat Benny beweegt om actief te zijn in de parochie antwoordt hij bedachtzaam.

"Ik ben altijd graag naar de kerk gegaan, ik vind mezelf dan ook best wel gelovig. In de kerk zijn is voor mij ook een moment van rust, een plek om rustig na te denken en te luisteren naar mooie woorden. Ik kan me best voorstellen dat het voor veel jongeren niet meer vanzelfsprekend is, maar het kan zeker geen kwaad." Benny erkent dat het beeld van de kerk niet altijd positief is en dat bevordert natuurlijk niet om er naar toe gaan.

"Maar er is meer dan de kerk alleen, kijk eens wat meer naar elkaar om! Een helpende hand of een luisterend oor is toch niet zo moeilijk? Sta eens stil bij alles wat je hebt en probeer eens wat minder snel met een oordeel klaar te staan." merkt Benny op. "Waarom moet ik alles hebben en het beter hebben dan een ander?" Positieve ervaring heeft hij ook in de samenwerking met andere jongeren van de Bethlehemkerk. Samen zijn ze naar Moldavië geweest om daar mensen, die in erbarmelijke omstandigheden leven te helpen. "Door goede dingen te doen en die hoeven niet groot te zijn draag je ook je geloof uit," zegt Benny.

Tot slot van een fijn gesprek heeft hij ook nog een goede raad voor iedereen, maar zeker voor jongeren. "Als je een klein beetje interesse hebt, moet je gewoon eens naar de kerk gaan. Kwaad kan het zeker niet en neem eens een moment van rust. Geloven is gemeenschap zijn en elkaar helpen is een christelijke taak." Ja zo moeilijk is het dus niet!

Mooi dat we in onze parochie deze bevolgen jonge man hebben. Heb jij ook behoefte aan een contact mail of bel gerust, mverhoeven@damiaanhelmond.nl of pastoor@damiaanhelmond.nl of bel 0492 - 523147

Maarten Janssen

Pelgrimstocht Vormelingen

F | Marjelein Verhoeven.

Het is 16 maart 2024. Vanmorgen zijn we vroeg vertrokken, in kleine groepjes, richting het Van Gogh kerkje in Nuenen.

Onderweg hebben we, stellingen en vragen beantwoord. We zijn onderling het gesprek aangegaan. Hoe staan we in het leven? En waar zijn we zoal trots op! Hele leuke ervaringen delen met elkaar en ondertussen genieten van de mooie omge-

ving om ons heen. Vrolijke vogeltjes, allerlei kinderstemmen en een klein waterig zonnetje. In het Van Gogh kerkje hebben we in een grote kring een kaars doorgegeven, via deze kaars hebben wij elkaar een wens/gedachten toegezegd. Erg indrukwekkend. Mooi te zien, hoe dankbaar iedereen is, hoe fijn we het samen hebben met elkaar, terwijl we elkaar niet of nauwelijks kenden. Eenmaal weer terug in Stiphout, lekker onze lunch gegeten.

In de kerk, hebben we allemaal samen stil gestaan en met elkaar stenen gelegd bij Maria. Ieder met een eigen boodschap erop! Ook een kaarsje aangestoken voor al onze dierbaren om ons heen. Wij hebben een gezellige, indrukwekkende dag gehad.

Dankbaar voor alles, en dat we hier bij mochten zijn.

Liefs Yentle en Monique

“Dat moeten jullie maar voor me over hebben”

Mam was er altijd heel duidelijk in geweest. Voor haar was de kerk belangrijk! Het was de kerk van haar trouwen en van de doopsels van de kinderen, van hun communie en hun vormsel. Haar dochter was er ook getrouwd. Maar de kerk was ook de plaats, waar ze trouw wekelijks naar de Mis ging. Dat had ze van huis uit, samen met haar zus. Ze was het altijd met overtuiging blijven doen. Als ze op tijd was, stak ze eerst kaarsjes aan bij Maria. En anders na afloop. Dan bad ze voor haar kinderen en allen die haar lief waren. Ze vroeg om hulp en ze zei dankjewel voor zoveel moois in haar leven.

Ze had graag gezien dat haar kinderen nog eens mee waren gegaan naar de kerk, zoals vroeger. Maar die hadden hun eigen leven en hun eigen zorgen. De zondag was voor het gezin of voor de sport. Af en toe liet mam doorschemeren dat het haar goed zou doen als er eens iemand meeging. Maar opgedrongen had ze zich zeker nooit. Toen ze niet meer alleen kon gaan, hadden haar zoon en dochter haar nog wel eens gebracht, maar dat bleek toch te lastig.

Mam stierf. De kinderen hadden de laatste dagen bij haar gewaakt. Het was zwaar geweest. Maar al met al ook heel mooi. Alles was uitgesproken, in de hoop en het vertrouwen dat mam nog meekreeg wat er rond haar bed werd gezegd. Ze stierf vredig en in alle rust. “Eén ding moeten jullie me beloven,” had ze vaak genoeg gezegd, “Regel het maar, zoals jullie willen. Maar als ik dood ben, breng me dan eerst naar de kerk. Dat moeten jullie maar voor me over hebben.”

“Dat moeten jullie dan maar voor me over hebben!” Godzijdank hebben de kinderen inderdaad gedaan wat mam vroeg. Een Mis in de kerk, met het haar zo vertrouwde dameskoor en zonder verdere poespas. Aan de pastoor was gevraagd om niet alleen te ondersteunen hoe goed mam voor haar kinderen was geweest, maar vooral ook dat haar geloof altijd zo belangrijk was geweest. Veel van wat ze had gedaan, zo zeiden de kinderen, en zeker ook wat ze had verdragen, was gedragen geweest door haar rotsvaste geloof. En inderdaad, de kinderen hadden het graag voor mam over om ten afscheid eerst met haar naar de kerk te gaan. Om

dankjewel te zeggen...

Achteraf waren ze diep geraakt door het ritueel in de kerk. Hoe de Mis gevierd werd, rondom de kist van mam. Hoe teksten en gebeden en gezangen – ook al begrepen ze veel niet – om mam heen klonken. Hoe de sfeer, de geur en de kleur van de kerk daar naadloos bij pasten. En hoe niet alleen mam, maar ook zichzelf door dat alles opgetild werden, gedragen. Dit zouden ze mam inderdaad niet hebben willen onthouden, maar ook zichzelf niet. Het geloof van mam, haar leven en haar sterven... hier viel alles op z'n plek. “Nee mam,” werd er bij het laatste afscheid op het kerkhof gezegd: “Dit hebben we maar wat graag voor jou over gehad.”

In de tijd tot de zeswekendienst waren de kinderen regelmatig in de kerk. Tegen de koster zeiden ze dat ze blij waren dat ze mam inderdaad naar de kerk hadden gebracht. Toen een paar maanden later de zus van mam stierf en haar kinderen voor een rechtstreekse crematie in besloten kring kozen – tante had er nooit met haar kinderen over durven te spreken wat ze graag bij haar uitvaart zou willen en hen al zeker niet willen verplichten naar de kerk te moeten gaan – lieten ze bij de misintenties voor mam ook de naam van de tante toevoegen. Dat waren ze mam verplicht, voelden ze.

Ed Smeets

De geest van Pinksteren

Een paar jaar geleden ontving ik een brief van twee dominees uit Zeeland over een waar gebeurd verhaal over rode ballonnen. Met Pinksteren hadden de gelovigen die ballonnen opgelaten in de hoop dat ze ergens in Nederland terecht zouden komen als Pinkstergroet. Met twee van de ballonnen gebeurde dat inderdaad. Ze kwamen terecht op een begraafplaats in Midden-Nederland

Daar was een vrouw net bezig bij het graf van haar man. Zij dacht: ‘deze ballonnen horen niet bij het graf van mijn man maar bij dat van een kind dat nooit een ballon in zijn handen heeft gehad’. Dus bevestigde zij de ballonnen bij het graf van een kind van acht weken. De vader daarvan was een dominee die al lang uit het dorp was vertrokken, maar toevallig op die zondag voor één keer terug was om nog eens te preken in het dorp waar hij ooit begonnen was.

Voordat hij ging preken, zocht hij eerst de begraafplaats op. Bij het graf van zijn eerstgeborene wilde hij even stil zijn. Die stilte kwam er, maar van verbazing en ontroering want hij ontdekte twee ballonnen, met een groet uit Zeeland. Die rode ballonnen raakte zijn hart, alsof de Geest werkelijk over hem en zijn overleden zoon werd uitgestort. Die ontroering beschreef hij op het kaartje en stuurde dat terug naar Zeeland.

De volgende zondag werd deze groet met dankbaarheid van de vader, voorgelezen vanaf de kansel. En iedereen begreep wat er was gebeurd. Wat Zeeuwse mensenhanden in gang hadden gezet, kon door de Geest van Pinksteren extra waarde krijgen. Die Geest kan het niet alleen, heeft men-

senhanden nodig. Maar als mensen eenmaal in beweging komen, heeft de Geest wel meer kansen in onze tijd. Pinksteren betekent dan: in beweging komen om de Geest een handje te helpen.

Ik vertel dit verhaal altijd op lezingen over de toekomst van lokale geloofsgemeenschappen. Want dat perspectief hangt niet alleen maar van de heilige Geest af. Eerst moeten we zelf in beweging komen. Moeten we rode ballonnen oplaten met een boodschap voor de toekomst. En wat kunnen we zoal doen? De deuren van de kerk openen naar de samenleving, de sprakeloosheid doorbreken, er zijn voor mensen wanneer die bij een uitvaart of een doop een beroep op ons doen, jongeren niet problematiseren maar concrete taken aanbieden in en om de kerk, niet te veel klagen over van alles en nog wat, vaker evenementen organiseren die de geloofsgemeenschap samenbinden en de band met het dorp of de buurt versterken, op het dorpsplein of marktplein aanwezig zijn met je geloof en je kerk. Dat kunnen we allemaal organiseren om de kerk nieuwe vitaliteit te geven. Dit is mensenwerk. Maar het Zeeuwse verhaal over de rode ballonnen leert ons dat mensen nooit aan hun lot worden overgelaten. Wat mensen in gang zetten, krijgt meerwaarde door de kracht van de Geest. Maar die Geest kan het niet alleen. Hij heeft ons vertrouwen, onze moed, onze plannen en onze trots nodig om het verschil te maken in de kerk van deze tijd. Dus katholieken, kom in beweging en vertrouw voor de rest op de Geest.

Leo Fijen

Het afscheid in vertrouwde handen.

Met eigen crematorium

Helmond - Beek en Donk - Deurne
Dag en nacht bereikbaar op 0492 31 95 33

Geef voor je kerk

2024

Actie Kerkbalans

Troost en een luisterend oor

Reggie Spoormakers en Gerrie Heinemans. F | Anja Donkers.

Toen ik Gerrie Heinemans belde met het voorstel over haar vrijwilligerswerkzaamheden als lid van de nabestaandengroep van de Damiaanparochie te praten, antwoordde ze meteen: "Maar ik niet alleen, dan moet je ook Reggie Spoormakers uitnodigen, want zij was er vanaf het begin bij betrokken." Vandaar dat er nu twee vrijwilligers hun verhaal doen.

Pastoor Dré Brouwers nam 38 jaar geleden het initiatief tot het bezoeken van nabestaanden van overledenen in de parochie. Met de intentie om geestelijke nazorg te bieden in de eerste periode na het afscheid van een dierbare. Reggie was bij de oprichting van de groep betrokken.

Reggie vertelt: "Ik was in 1986 in Mierlo-Hout komen wonen toen ik in de Houtvonken de oproep las van de pastoor voor vrijwilligers voor de nabestaandengroep. Ik had net mijn scriptie afgerond over het omgaan met de dood. Het leek me wel iets om op deze manier iets voor aan ander te kunnen betekenen. Ik heb me aangemeld voor de informatiebijeenkomst en nu doe ik dit vrijwilligerswerk al 38 jaar." Gerrie werd gevraagd door Reggie.

Zij was als geboren en getogen Helmondse via diverse omzwervingen in Mierlo-Hout terecht gekomen. Toen haar echtgenoot in 2003 plotseling overleed, vond ze de verwerking erg moeilijk. "Een paar maanden na zijn overlijden belde Reggie aan met de vraag hoe het was en hoe ik me voelde. Of ik het fijn vond om er over te spreken. Ik heb haar toen gezegd dat als ik haar nodig had, ik haar zou bellen." Na verloop van tijd werd Gerrie gevraagd of ze lid wilde worden van de nabestaandengroep en toen de pastoor haar vroeg of ze met Mieke Diepstraten wilde gaan praten, zei deze dat ze meer hulp zocht in een nabestaan-

dengroep. Daar is Gerrie toen verder mee gegaan en heeft ze samen met enkele andere dames de stichting Rouwbegeleiding Helmond e.o. opgericht. "Het deelnemen aan de cursus als voorbereiding op de werkzaamheden voor de stichting, heeft mij zelf ook geholpen bij de verwerking," geeft Gerrie aan. De stichting is in 2016 opgeheven omdat er geen aanmeldingen meer kwamen. Gerrie meent dat de LEVgroep het later wel weer heeft opgepakt, omdat er toch weer behoefte aan zou zijn. De beide vrijwilligers weten uit eigen ervaring hoe het is om alleen verder te moeten gaan. "Ik hoor het van de mensen waar we op bezoek gaan: ze vervloeken de zondagen, het alleen eten en alleen ergens heen moeten gaan. Wij moeten bij die gesprekken er open op ingaan. Ik heb van de cursus die ik heb gedaan heel veel kennis opgedaan, hoe ik deze gesprekken kan aangaan," geeft Gerrie aan.

Hoe werkt het?

Hoe komen ze aan de adressen van de nabestaanden? "Nou iedereen waarvan het afscheid plaatsvindt via de kerk in Mierlo-Hout wordt op een lijst gezet. Eens per drie maanden ongeveer krijgen de vrijwilligers van de nabestaandengroep de lijst door van pastoor Pieter Scheepers. Christel van Bracht is ook een van de vrijwilligers die samen met Gerrie en Reggie een bezoek brengt aan de nabestaanden. De pastoor heeft de familie van de overledenen ingelicht dat de nabestaandengroep nog contact met hen gaat opnemen.

De bezoeken worden onderling verdeeld en als de nabestaanden het fijn vinden, gaat een van de vrijwilligers langs voor een praatje. Ze stellen vragen als: Hoe waren de contacten met artsen en verpleegkundigen, hoe gaat het nu met je... als ze hun verhaal maar kunnen ver-

tellen, zonder dat er gewezen wordt. Luisteren is heel belangrijk, geven beide vrijwilligers aan. "Als ik ergens maar een zonnestraaltje kan brengen, daar haal ik dan zelf weer energie uit," vertelt Gerrie. Ook als beide partners overleden zijn nemen ze contact op met de kinderen of achterblijvers. "Dat vinden ze toch altijd wel prettig. Maar soms hoeft het ook niet. Dat is ook prima, we vertellen wel dat ze ons mogen bellen als ze toch nog contact willen," geeft Reggie aan. Gerrie spreekt nog wel eens mensen die hebben deelgenomen aan de groeps gesprekken van hun stichting en deze geven aan dat ze heel blij waren dat ze aan deze gesprekken hebben deelgenomen. Ze merken ook op dat de nabestaanden die zij bezoeken, hun aandacht heel erg waarderen. "Vooraf na de eerste maanden, dan ebt de aandacht van familie en mensen uit de omgeving weg, en dan komen wij toch nog een keertje langs," geven de dames aan.

Bakje troost tijdens Allerzielen

Toen pastoor John van de Laar kwam met het initiatief voor een "bakje troost" op de begraafplaats tijdens Allerzielen op 2 november waren ook Gerrie en Reggie bereid zich hiervoor in te zetten. De gedachte achter het bakje troost is om de mensen aan te spreken die bij hun overleden dierbaren een bloemetje brengen en hen eventueel te helpen in hun verdriet. Ze staan dan op de begraafplaats, meestal zaterdag voor Allerzielen en op 2 november met een kopje koffie en thee en een koekje. Het wordt heel erg gewaardeerd, soms slaan ze het kopje koffie af, maar sluiten later toch aan, vertellen over voor wie ze komen en wat deze mensen voor hen hebben betekend en nog betekenen," geven de dames aan.

Anja Donkers

Inbraak

Alweer uit de krant. Deze keer een raar berichtje. Een man komt bij zijn huis, ziet een auto voor de deur staan met twee kinderen erin. Hij vraagt de kinderen wat ze daar doen en krijgt dan te horen dat hun ouders binnen zijn om in zijn huis in te breken. Bij het lezen van zo'n bericht begin je je af te vragen of de wereld niet echt op zijn kop staat.

Normaal gesproken gaan mensen samen met hun kinderen een middagje naar het bos of naar de speeltuin of wat voor vermaak dan ook.

Hoe kan het gebeuren dat mensen zulke dingen doen: discrimineren, egoïstisch zijn, en zoals in dit geval, samen met de kinderen een middagje gaan inbreken. Belangrijker is nog de vraag: hoe kan dat allemaal gebeuren, zonder dat de omgeving een signaal opvangt dat er iets helemaal mis is. Want het moet toch duidelijk zijn dat er in het bewuste gezin van alles niet klopt.

De achterliggende gedachte bij het schrijven van dit stukje is dan ook: zijn we niet teveel met onszelf bezig? Zien wij niet meer wat er in onze directe omgeving aan de hand is? Of willen we dat niet meer zien? Willen we niet betrokken raken bij zaken die ons weliswaar niet persoonlijk aangaan, maar die alles te maken hebben met de maatschappij waarin we leven? Zijn we bang dat we onze vingers aan koud water branden?

Vragen die echt iedereen op zichzelf kan betrekken. Natuurlijk zijn er altijd mensen die wel durven. Die voor hun mening uit komen en die misstanden aan de kaak durven stellen. Het lijken er alleen zo weinig.

Jezus durfde destijds openlijk voor zijn mening uit te komen. Ook al kostte Hem dat Zijn leven. Hij stelde misstanden aan de kaak, durfde mensen te wijzen op hun egocentrisch gedrag en predikte naastenliefde. Oordeel niet opdat je zelf niet veroordeeld wordt, houd van je naaste en heb aandacht voor een ander, luidde zijn boodschap. Tweeduizend jaar later lijkt er niet zo heel veel meer over van Zijn idealen.

We hoeven niet allemaal Jezus te zijn. We kunnen wel proberen Zijn boodschap in praktijk te brengen. Daar hoeft je alleen maar eerlijk voor te zijn. Gewoon een oprecht mens te zijn die probeert van onze maatschappij iets moois te maken. Dat is wat Jezus wilde. Dat is wat wij vandaag de dag eigenlijk toch allemaal nog steeds willen?

Pastoor Pieter Scheepers

Gematerialiseerd

"Door Kerk en geloof af te stoten zijn we er niet per se op vooruitgegaan. We zijn in onvoorstelbaar tempo gematerialiseerd. Ikzelf ook, hoor. Maar de meubelboulevard, TikTok en de buitenkeuken gaan ons niet redden. Je voelt dat dit allemaal nergens heen leidt. Alles wat we doen om dat deeltje spiritualiteit te vervangen! Ga gewoon eens één keer in de maand terug naar de mis."

Marnix Peeters

damiaanhelmond.nl

De viering van sacramenten binnen onze parochie

Voor de beleving van ons katholieke geloof is de relatie met onze parochiegemeenschap erg belangrijk, ja onmisbaar. In de parochie wordt je geloof gevoed en opgebouwd door de viering van de sacramenten (m.n. van de Eucharistie), door de verkondiging en verdieping van Gods Woord en door de broederlijke verbondenheid met de medegelovigen onder de herderlijke leiding van de pastoor.

In de parochie mag je aldus ervaren dat je er in je leven, met al zijn vragen en noden, niet alleen voor staat, maar dat je gedragen wordt door de barmhartige liefde van Jezus Christus, die tot ons komt in de verschillende activiteiten van de plaatselijke geloofsgemeenschap. Zo wordt, door de vieringen en activiteiten van de parochiegemeenschap, jouw persoon a.h.w. uitgetild boven de beperkingen van je kleine "ikje" en in een duurzame (zelfs eeuwige) verbinding gebracht met God en medemensen. En vanuit deze inspiratie en verbondenheid die je in de parochie ontvangt, mag je zelf ook weer jouw deel bijdragen aan de opbouw van die parochiegemeenschap. Tegen deze achtergrond is de eigen parochiegemeenschap de normale plaats voor het ontvangen van de sacramenten van doopsel, vormsel, eucharistie, huwelijk en ook voor het vieren van de uitvaart. Die eigen parochiegemeenschap wordt allereerst bepaald door de

plaats waar je woont, maar in onze mobiele samenleving kan dat ook de parochiegemeenschap zijn waar je het meest thuis voelt en waar je je dan ook vrijwillig laat inschrijven. Zo'n inschrijving is geen formaliteit. Het betekent dat die bepaalde parochie dan jouw geestelijk "thuis" is, waar je regelmatig deelneemt aan de vieringen en activiteiten, en waar je zo een band opbouwt met je medegelovigen en met de pastores en hun medewerkers. Het betekent ook dat jij je medeverantwoordelijk voelt voor de voortgang van het kerkelijk leven naar de toekomst toe, bijvoorbeeld door je als vrijwilliger in te zetten voor bepaalde taken en/of via de actie Kerkbalans bij te dragen in de financiële onkosten. Tenslotte vraagt het horen bij een parochie ook een stuk geduld in het liefdevol verdragen van elkaars eigenaardigheden en tekortkomingen.

Om die reden verwijzen wij niet-parochianen, die een beroep doen op het pastoraat van de kerk (bijvoorbeeld rond doopsel, vormsel, huwelijk en uitvaart) altijd door naar de parochie waar ze wonen of naar de parochie waar ze zich hebben ingeschreven en geëngageerd. Laten degenen die zich in onze parochie en kerkgebouwen thuis voelen zorgen dat ze bij ons zijn ingeschreven.

Leve de parochiegemeenschap!
Pastoraal team

F| Damiaan Helmond.

Een vriendschapsboot

Via Noah Fanoembi mocht ik een prachtige Prauw ontvangen als dank voor onze belangstelling voor het project in Tanimbar/ Indonesië. Daar is een kraamafdeling gebouwd in een gezondheidskliniek.

De Indonesische Prauw is een symbool van veerkracht, doorzettingsvermogen en gemeenschap.

De Prauw, (een traditionele Indonesische boot) heeft eeuwenlang de wateren van de Indonesische archipel bevaren. Met zijn slanke vorm en handgemaakte constructie vertegenwoordigt de Prauw de vaardigheid en het vakmanschap van de lokale ambachtslieden. Maar meer dan dat, belichaamt de Prauw de geest van het Indonesische volk.

Als je de boot ziet dan komt in je gedachten meteen de Prauw voor die door woeste wateren navigeert, zijn bemanning vertrouwend op hun kennis van de zee en hun samenwerking om veilig naar de bestemming te komen. Het is een uitnodiging om zo ook in het leven te staan - vastberaden om onze doelen te bereiken, zelfs als de omstandigheden moeilijk zijn.

De Prauw herinnert ons ook aan het belang van verbondenheid. Elke bemanning is afhan-

kelijk van elkaar, elk lid draagt bij aan het succes van de reis. Zoals de planken van de Prauw samenkomen om een sterk vaartuig te vormen, zo moeten ook wij samenwerken, elkaar ondersteunen en onze krachten bundelen om obstakels te overwinnen.

Maar net zoals een Prauw onderhoud nodig heeft om zijn kracht en stabiliteit te behouden, zo hebben ook wij onderhoud nodig in ons leven. We moeten zorgen voor onze relaties, onze geestelijke gezondheid en onze gemeenschappen. We moeten ook erkennen dat we soms hulp nodig hebben van anderen om vooruit te komen, net zoals een Prauw soms een duw nodig heeft van een medebemanning.

De Prauw mag een uitnodiging zijn om je te laten inspireren door de veerkracht, doorzettingsvermogen en gemeenschapsgeest. Om samen te varen door de golven van het leven, met de moed om uitdagingen aan te gaan en de wijsheid om elkaar te ondersteunen op onze levensreis.

Mag de Prauw een uitnodiging zijn om ons mee in te zetten voor gezondheid in Tanimbar.

Pastoor Pieter Scheepers

Omdat iedereen anders is...

UITVAART SPIERINGS

Van ons
24-uurs mortuarium
krijgt elke nabestaande
een eigen sleutel.

0492 525000 | UITVAART@SPIERINGS.COM | WWW.SPIERINGS.COM

damiaanhelmond.nl

Gravendienst
A. C. van der Burgt en zn. VOF

Alde Biezenstraat 30
5421 BG Gemert
06-53718849

info@vanderburgtgemert.nl

Doe je mee met onze geloofsgemeenschap?

Er zaten eens drie pastoors bij elkaar, ze hadden krans, en ze waren aan het praten over het probleem van duiven in de kerktoren. Die vervuilden alles. De eerste pastoor zei: "Ik heb gaas laten aanbrengen rond heel de toren; er kan nu geen duif meer in." De tweede zei: "Ik heb iemand ingehuurd die ze stuk voor stuk uit de lucht schiet." De derde zei: "Ik heb een veel goedkopere oplossing. Ik laat ze allemaal dopen, de eerste communie en het vormsel doen en dan zie je ze nooit meer terug."

Een wat wrang mopje, maar er zit wel iets in....

Een ander voorbeeld: Een vader komt bij zijn zoon bij de secretaris van de voetbalclub. "Ik wil dat ons Jantje lid wordt van de voetbalclub, maar hij hoeft niet mee te doen met de trainingen en hij hoeft ook niet opgesteld te worden in het team." De secretaris vroeg: "Maar waarom moet hij dan lid worden van de club?" De vader zei: "Och, zijn vriendjes zitten bij de club, en nu kan hij zelf ook zeggen: ik zit ook bij die club. Maar zelf voetballen, daar heeft hij helemaal geen zin in, als hij maar mee mag op het jaarlijkse uitstapje." Het is natuurlijk een raar voorbeeld,

maar zo lijkt het wel eens te gaan bij die andere club die we de rooms-katholieke Kerk noemen, de parochie. Nu klinkt het ons wellicht al heel vreemd in de oren als de parochie vergeleken wordt met een voetbalclub, of met welke andere vereniging dan ook. Maar ondanks de verschillen zijn er wel degelijk overeenkomsten. De kerk is natuurlijk geen sportclub of gezelligheidsvereniging. De kerk vertegenwoordigt een bepaalde levensopvatting, een geloofsovertuiging die zin en richting geeft aan het leven.

Niemand is verplicht lid te worden van deze geloofsgemeenschap, maar als je lid wordt, dan moet je wel meedoen met deze club, dan moet je actief zijn, moet het zichtbaar worden dat je erbij hoort, anders kun je beter geen lid worden of je lidmaatschap opzeggen.

Nu is dat bij een gewone club of vereniging best duidelijk, als het gaat om de kerkgemeenschap ligt dat wel even moeilijker. Het begint al met de vraag hoe je tegen de kerkgemeenschap aankijkt.

Een paar jaar geleden was er op de doopvoorbereidingsavond een jong stel die in hun eigen parochie een conflict hadden met de pastoor. De moeder zei: "Aan de katholieke kerk

heb ik geen boodschap meer, maar het katholieke geloof wil ik vasthouden." Het was al heel mooi dat zij dat onderscheid maakte tussen de kerkorganisatie met hier en daar mensen die verward zijn, met regels die soms verouderd zijn en niemand meer iets zeggen en aan de andere kant: je geloofshouding, je inspiratie door Jezus' boodschap, en dat in de katholieke traditie waarin je opgegroeid ben.

De kerkorganisatie spreekt velen in onze tijd niet meer aan, en sommigen zeggen dan: daar wil ik niet bij horen, dat zegt me niets, dat vind ik erg ouderwets. Onze christelijke geloofstraditie wordt wel beleefd in die kerkorganisatie en is er dus haast onlosmakelijk mee verbonden maar het is niet hetzelfde.

Als je lid wil zijn van deze gemeenschap met deze traditie dan mogen er drie dingen van je verwacht worden:

1. Het eerste is dat je wilt leren, dat je zicht probeert te krijgen op die kerk van Jezus, op die boodschap van Jezus, wat daarin wezenlijk is, wat daarin puur historisch bepaald is, wat alleen maar franje. Het probleem van onze tijd is dat mensen heel weinig afweten van geloofszaken en dat de meesten niet de moeite nemen om

erover te leren. Daardoor wordt alles heel vaag en oppervlakkig en als ze toch lid van de gemeenschap blijven heeft dat weinig inhoud.

2. Het tweede dat bij je lidmaatschap hoort is het doen. Wat doen? Bij een informatieavond voor aanstaande vormelingen vroeg er één: als ik gevormd ben, moet ik dan elke zondag naar de kerk? Toen het antwoord negatief was, zei hij: dan laat ik me vormen.

Als we hier praten over doen, dan gaat het om doen wat Jezus deed: zorg en aandacht hebben voor de zwakken in de samenleving, voor de zieken maar ook voor de verschoppelingen. Over dat doen gaat het.

3. Er is nog een derde aspect: het vieren, vieren dat je bij de gemeenschap hoort, dat je gemeenschap bent rond Jezus van Nazareth. Bij elkaar komen in de kerken of op andere plaatsen om samen belangrijke levensmomenten te vieren: doop, huwelijk, dood, of zomaar in een weekend zoals we nu bij elkaar zijn. En of u nu als tuinman zorgt voor het onderhoud van onze begraafplaatsen; het poetsen van het koper; het drukken van boekjes; het bezoeken van zieken, alleenstaanden en rouwenden; het vergaderen bij de eerste communie of vormsel en

noem maar op: dat alles zal alleen door kunnen gaan als er nog méér mensen dan voorheen, bereid zullen zijn om onze parochie mee in stand te houden.

Geloof u mij oprecht dat geen enkele levende parochie, waar mensen zelf het werk ter hand nemen zal opgehouden te bestaan!

En nu wij in deze dagen geconfronteerd worden met een priestertekort en kerksluitingen is het wellicht goed om ons te laten aanzetten door Jezus' opdracht om niet moedeloos te worden, maar de handen ineens te slaan en naar vermogen bij te dragen aan het werk in onze kerk.

Het stijgende kerkbezoek hier zouden we om moeten kunnen zetten in nog meer activiteiten om daardoor nog meer mensen te kunnen bereiken, om daardoor Gods boodschap verder in onze wereld te kunnen laten opklinken. Ik zie dat als heel hoopvol, en doe dan ook een extra beroep om eens na te gaan of u niet actief zou kunnen worden op een of ander gebied in onze parochie.

Laat eens wat van u horen. Een parochie waar leven in zit kan een haard zijn van warmte en hoop voor velen!

Pastoor Pieter Scheepers

Foto's | Mario Coolen.

Openluchtmis bij Antoniuskapelletje

Op zaterdag 22 juni zal de H. Mis van 19.00 uur niet in de Luciakerk plaatsvinden maar bij het Antoniuskapelletje aan de Antoniusweg. In samenwerking met het gilde en de cantorij willen we samen vieren. Komt u ook?

Let op: bij slecht weer is de viering wél in de kerk. In dat geval luiden wij om 18.00 uur de klokken van de Lucia, zodat u weet dat de 19.00 uur viering binnen is.

Kom langs voor een mooi Moederdag cadeau! Bezoek de Plantjesmarkt van KASH Jongerenprojecten

Na het succes van vorig jaar organiseert KASH Jongerenprojecten op zaterdag 11 mei, in samenwerking met Damiaan, een plantjesmarkt in de pastorietauin van de Sint-Trudokerk in Stiphout. Op deze markt presenteren wij een divers aanbod aan planten en tuinproducten om geld op te halen voor vervanging van het lekke dak bij de APDK revalidatiekliniek voor kinderen in Kenia, Mombasa.

In augustus 2022 zijn wij als groep naar deze kliniek geweest en hebben we daar een therapie-bad en zonneboilers gerealiseerd. In 2023 hebben we geld opgehaald voor vervanging van twee daken met daarop zonnepanelen, zodat de kliniek zelfvoorzienend is op het gebied van elektriciteit en geld bespaart wat kan worden geïnvesteerd in betere zorg voor de kinderen. We hebben nog 3 daken om te vervangen voor de slaapzalen van de kinderen.

Eén van de aandachtspunten voor onze projecten is duurzaamheid. Dit geldt ook voor de plantjes-

markt. Onze deelnemers hebben vaste planten uit de eigen tuinen vermeerderd, waardoor er uit één plant meerdere planten ontstaan. Ook werken wij samen met een tuincentrum, waarbij wij de planten die zij niet meer geschikt vinden een tweede kans geven. Het gaat dan bijvoorbeeld om planten die iets te lang in de kas hebben gestaan en daardoor wat zijn uitgeschoten. Op de plantjesmarkt bieden wij een diversiteit aan plantjes aan, zoals vaste planten, siergrassen, bodembedekkers, kruiden, groente- en fruitplantjes, perkgoed en waterplanten.

Daarnaast worden er ook zelfgemaakte tuinartikelen verkocht die gemaakt zijn volgens het principe van upcycling. Dit betekent dat er van onbruikbare materialen een hoogwaardig product wordt gemaakt. Voorbeelden van producten die wij verkopen op de markt zijn windgongen van schelpen en oud bestek, producten van gebruikt pallethout en voederbakjes voor vogels van oud servies. Kom dus ook zeker langs voor een mooi Moederdag cadeau!

Wij verwelkomen u graag op zaterdag 11 mei van 11 uur tot 15 uur in de pastorietauin van de Sint-Trudokerk in Stiphout; Dorpsstraat 34, Helmond. Wij serveren deze middag koffie en thee en informeren u natuurlijk graag over onze projecten. Daarnaast zijn we nog op zoek naar deelnemers (15+ jaar) voor het traject tot en met de werkreis naar Kenia in juli 2025, dus kom ook zeker langs voor informatie als je daarin geïnteresseerd bent.

Verder organiseert KASH op 21 april een kerkviering met het thema "binnenstebuiten leven". Onderdeel van deze dienst zijn persoonlijke verhalen en live muziek. U bent op deze dag welkom in de Bethlehemkerk, Sperwerstraat 2, Helmond. De inloop is vanaf 10 uur en de dienst begint om 11 uur.

KASH Jongerenprojecten

De Plantjesmarkt wordt net als in 2023 georganiseerd rondom de pastorie te Stiphout.
F | Marjelein Verhoeven.

Misintenties; laat eens bidden voor iemand waar je van houdt

Hoe zinvol als de hele kerkgemeenschap tijdens de Eucharistieviering om gebed gevraagd wordt voor verschillende intenties die ons bezig houden.

Sinds mensenheugenis voegen wij daaraan de namen toe van hen die ons dierbaar zijn. Dat kunnen overledenen zijn, die wij missen en waar wij samen bidden voor hun "zielenrust". Dit wil zeggen dat wij ze samen naar God toe bidden, waar zij gelukkig mogen zijn. Ook een teken van verbondenheid. Zij worden niet vergeten, bovenal niet in ons gebed. Ook worden misintenties opgegeven voor zieken en gezonden, voor mensen die iets te vieren hebben "uit dankbaarheid" of voor een "bijzondere intentie" die wij niet openlijk noemen, maar waarvan Onze Lieve Heer weet waarvoor dat is. Een mooie en goede gewoonte, die misintenties... U kunt ze opgeven op het parochiecentrum (contant betalen of via pin) of via de enveloppen achter in de kerken. secretariaat@damiaanelmond.nl of 0492-523147 (van maandag t/m donderdag tussen 10-12 uur)

Het is niet meer mogelijk om via de website misintenties op te geven.

F | Mario Coolen.

AANLEG • ONDERHOUD • BESTRATING

THIJSSSEN
HOVENIERS

Gasthuisstraat 25 5708 HH Stiphout (T) 0492 382499
(M) 06 22571611 (E) info@thijssenhoveniers.nl

WWW.THIJSSENHOVENIERS.NL

De Ster
Schoonmaak

☎ 0492-552666

✉ info@desterschoonmaak.nl

🌐 www.desterschoonmaak.nl

-sinds 1965-

Ontwikkelingswerk en taalkundig onderzoek op Tanimbar

Een paar maanden geleden schreef ik een artikel in de Damiaan waar ik vertelde over mijn projecten op de Tanimbar eilanden. Dit archipel ligt op de ZO-Molukken in Indonesië en is het meest zuidelijke punt van het land.

Toen ik in 2019 voor het eerst op Tanimbar aankwam, zag ik hoe slecht het gesteld was met de gezondheidszorg. In 2020 bouwde ik samen met een Tanimbarese dokter, Dr. Juliana Ratuanak, gezondheidskliniek St. Rafael in de hoofdstad Saumlaki. Vandaag de dag ontvangt de kliniek gemiddeld 60 patiënten op een dag die voor verschillende behandelingen komen. De kliniek heeft dan ook een kraamafdeling, apotheek, eerstehulp post, behandelkamer,

tandarts en plaats voor fysiotherapie en revalidatietherapie. Dit doet dokter Juliana samen met twee andere artsen en zeven verplegers/verpleegsters en vroedvrouwen.

Omdat de kliniek voldoet aan de standaard eisen vanuit de overheid, kunnen patiënten gebruikmaken van een ziekenfondskaart waarmee patiënten hun behandeling vergoed kunnen krijgen. Dit maakt de gezondheidszorg op Tanimbar niet alleen beschikbaar, maar ook toegankelijk voor iedereen uit de maatschappij.

Sinds ruim een jaar heeft Tanimbar ook haar eigen universiteit genaamd UNLESA. Hiermee is hoger onderwijs nu ook beschikbaar op Tanimbar. In september-oktober 2023 ontving ik Dr. Juliana met haar man,

Agustinus Songupnuan, die departementshoofd Transport is op Tanimbar en de Rector van UNLESA, Ferly Sairmaly in Nederland, om de projecten te promoten en de banden met partners aan de halen, zoals de Leidse universiteit. Ook zijn wij toen hartelijk ontvangen tijdens de zondagmorgen mis in de St. Luciakerk.

Samen met de universiteit Leiden en de UNLESA universiteit, hebben wij op Tanimbar een taalkundig onderzoek opgezet. Op Tanimbar komen 5 inheemse talen voor die allemaal van elkaar verschillen. Daarnaast is er ook nog het standaard Indonesisch. Door de komst van het nieuwe standaard Indonesisch sinds de jaren 50, zijn de Tanimbarese talen wat naar de achtergrond verdreven.

Ikzelf spreek 2 uit de 5 talen nl. Het "Yamdeens" en het "Fordaats" die uit de 5 genoemde talen het meest gesproken worden. Deze kennis heb ik gebruikt om het taalkundig onderzoek te leiden met behulp van de docenten van de universiteit op Tanimbar. In Januari-februari 2024 deed ik met mijn team onderzoek in 10 verschillende streken van Tanimbar waar we onderzoek deden naar de verschillende dialecten ofwel "versies" van het Yamdeens. Hiermee dragen wij bij aan het behouden van het Yamdeens en bovendien is het goed voor de UNLESA universiteit om dit in samenwerking te doen met een "buitenlandse" universiteit, om zo internationaler te worden en ook in het buitenland de banden aan te halen. Dat is ook wel nodig aan-

gezien Tanimbar nogal een vergeten gebied is, zelfs in Indonesië zelf.

Eenmaal terug op 't hout, is het ook weer fijn om terug thuis te zijn na zo'n lange en verre reis. Ik hoop dat er ook hier in Helmond en met name in Mierlo-hout waar ik zelf geboren en getogen ben, Tanimbar wat bekendheid krijgt. Bezoek voor meer informatie over de projecten, of over hoe u ons kunt steunen gerust de website van stichting P.K.K.T. die zorg draagt voor de kliniek en de overige projecten op Tanimbar, Indonesië.

Noah Fanoembi,
Voorzitter P.K.K.K.T.

Foto's www.pkkt-tanimbar.nl

Meimaand in Ommel

Er bestaat een sterke traditie in onze streek om jaarlijks op bedevaart te gaan naar Mariaoord Ommel. Ook vanuit uw geloofsgemeenschappen spreken we jaarlijks vele mensen die 'op bezoek' gaan bij Maria. Het doet ons erg goed om te merken dat in onze moderne en hectische tijd de moederlijke zorg van Maria nog veel mensen trekt.

Vorig jaar is de renovatie van het processiepark afgerond. Het processiepark ligt er prachtig bij. De staties zijn gerestaureerd, de Lourdesgrot is hersteld en het groen is uitnodigend voor wandeling, rust en gebed. Ook

is de buitenkerk met behulp van een donatie helemaal vernieuwd. Er is een nieuwe licht- en muziekinstallatie waardoor de buitenmissen weer in ere kunnen worden hersteld. We hopen dat we in mei weer menigmaal de Mis buiten kunnen vieren.

In 2024 zullen er op zaterdagavond 18:00 uur en zondagochtend 07:00, 09:00 en 11:00 uur Eucharistievieringen zijn. Op zondagmiddag zal er altijd een activiteit zijn. De werkgroep werkt momenteel aan een mooi afwisselend programma met o.a. een Taizé-viering, Lof, muzikale uitvoeringen en ook een inspiratiewandeling. Vanaf maart tot en met september kunnen op verzoek ook

rondleidingen worden gegeven. Meer informatie:

www.mariaovanommel.nl.

Graag nodigt Mariaoord Ommel u allemaal uit om op bedevaart te komen.

Weet dat u van harte welkom bent.

Namens de werkgroep Meimaand,
Pastoor Sacha Steijaert

De Damiaanparochie gaat op Hemelvaartsdag, 9 mei, naar Ommel en vieren daar om 11.00 uur samen de Eucharistie. Het Edith Steinkoor luistert de H. Mis op.

F| Siris.

In gesprek met Jan Dirks **Aan de wandel in onze parochie**

Als je door het Haagje loopt en je bent in de Hornestraat kan het zomaar gebeuren dat je de kerk van de Goddelijke Voorzienigheid en Sint Anna helemaal over het hoofd, of liever gezegd NIET ziet. Want in tegenstelling tot de kerken van Mierlo-Hout en Stiphout doet dit gebouwtje je niet direct denken aan een kerk. Dus is dit een mooie gelegenheid om er eens binnen te gaan.

Met een warme lach en uitgestoken handen word ik welkom geheten door Jan Dirks. Deze aardige 60-plusser is al vele jaren actief in onze parochie als koster en lector. Het begin van zijn kerkelijke carrière gaat heel ver terug. Want weet je dat enige tientallen jaren geleden er ook door de katholieken gekerkt is in de Bethlehemkerk aan de Sperwerstraat in Helmond-Noord? Jan is het assisteren bij een kerkdienst begonnen bij de kerk van de Heilige Anna aan de Engelseweg. Thans is dit het Annatheater. In de Heilige Annakerk collecteert Jan met de open schaal. Vroeger werd er namelijk plaatsengeld opgehaald en was er een vrije collecte met de open schaal. Na het overlijden van pastoor Janssen en het niet beschikbaar zijn van een koster zich verder bekwaamd in de werkzaamheden ten behoeve van de kerkdienst. Met pretoogjes zegt hij "dat was dan wel in de H. Mis van twaalf uur op zondag, ofwel het "zatlappersmiske", met een verwijzing naar een deel van het aanwezige publiek, wat niet altijd fris uit de ogen keek.

Maar even terug naar de kerk van de Goddelijke Voorzienigheid in het Haagje. We schrijven 2 april 1956 als de toenmalige pastoor van Vugt de eerste steen legt voor een kolossaal kerkgebouw met ruim 1500 zitplaatsen en onder de kerk een gigantische kelder. Het verhaal gaat dat deze kelder ook gebruikt is voor beatactiviteiten onder de bezielende leiding van pastoor Siemons. Maar ook in Helmond-West slaat de ontkerkelijking toe en men besluit de grote kerk af te breken en te vervangen door een kleinere kerk en tevens huizen te gaan bouwen op de vrijkomende gronden. Het is dan op 18 april 1988 als pastoor Siemons plechtig de eerste steen legt van de huidige kerk van de Goddelijke Voorzienigheid en het complex de Hagedwinde tot stand komt. Samen vormen ze een architectonische

eenheid. Mogelijk is het daardoor dat de onoplettende voorbijganger niet direct het kerkgebouw herkent. Men stelt dit pas vast als je de bescheiden klokkenstoel en het eenvoudige kruis erbovenop ontwaart.

Aangezien de kerk van de Heilige Anna inmiddels ook aan de eredienst is onttrokken wordt Jan ingelijfd als freelance onbezoldigd lector van deze kerk. Na het stoppen van de toenmalige koster neemt hij, als hij op zaterdag dienst heeft, ook de kosterwerkzaamheden voor zijn rekening. Iets wat hij anno 2024 al ruim dertig jaren doet en nog steeds met veel plezier, is met name het lezen van de eerste lezing en de voorbeden. Toen de zoon van Jan nog voetbalde bij RKPVV, ooit opgericht vanuit de parochie Helmond-West was het direct na het voetballen de gang naar de kerk. Dat ligt zo ongeveer toch op de route.

De kerk van de Goddelijke Voorzienigheid en Sint Anna is dus inmiddels ruim 35 jaren jong en het is een eenvoudig gebouw. Kenmerkend voor deze kerk is het ontbreken van pilaren. Door gebruik te maken van zeer grote spanten is er een heel open ruimte gerealiseerd, waardoor je vanaf elke plek in de ruimte betrokken bent bij de viering. De kerk is sober te noemen, met enkele kunstwerken aan de wanden, zoals een monumentaal houten kruis achter het altaar, een fraai tabernakel, de staf van de voormalige hoofdocoliet, enige houten beelden van onder meer de Heilige Lucia. Ook zeer aansprekend is de kruisweg, die wel wat hoog in de kerk is geplaatst. Het vertelt ons in mooie afbeeldingen, in zeer frisse kleuren de gang die Jezus van Nazareth heeft gemaakt in zijn laatste dagen op deze aarde. Uiteraard is er een orgel in de kerk en Arie Ketelaars bespeelt dit op de wekelijkse eucharistieviering vakkundig en met passie.

Zonder veel poespas voert Jan de taken uit die bij het koster-lector zijn

Jan Dirks en pastoor Pieter Scheepers, tijdens de zaterdagmiddagdienst in de Goddelijke Voorzienigheid.

horen. Hij loopt in inmiddels tegen de pensioengerechtigde leeftijd aan. Het einde van zijn werkzaamheden bij het Rijksvastgoedbedrijf, vroeger bekend als de Dienst Domeinen (zeg maar de makelaar/onderhoudsdienst van rijksgebouwen) komt in zicht. Maar dat betekent niet dat hij zal stoppen met de bezigheden in de parochie. "Het is erg dankbaar werk en in de kerk van de Goddelijke Voorzienigheid en Sint Anna hangt een prettige, ongedwongen sfeer. Ik kom er graag," licht Jan toe, "het mag er best wat drukker worden op de zaterdagmiddag."

Elke zaterdagmiddag is er om 17.00 uur een H. Mis in dit mooie, intieme kerkgebouw. Je bent er meer dan welkom om de dienst bij te wonen en de rust van dit gebouw te ervaren. Jan Dirks of één van zijn medelectoren heten jullie van harte welkom.

Tekst Maarten Janssen
Foto's 2024. Mario Coolen.

Een Ansichtkaart van het voormalige kerkgebouw dat gebouwd is in 1956.

Je bent welkom zoals je bent bij de soepbus!

Met een stralende brede glimlach word je op dinsdagmiddag welkom geheten bij 'de soepbus' in het zaaltje van de kerk van de Goddelijke Voorzienigheid/Heilige Anna aan de Hornstraat in Helmond-West.

Er staat daar een team van vier vrijwilligers klaar om de gasten te ontvangen. Madelon, Ton, Trees en Liesbeth doen dit telkens met veel plezier en met heel veel warmte. In principe is 'de soepbus' elke week open tussen 16.45 uur en circa 18.00 uur, behalve in de zomervakantie en op feestdagen.

In Eindhoven is bij het Leger des Heils eens het idee geboren om wekelijks soep en brood uit te delen aan mensen die daar behoefte aan hebben. In onze parochie is dat gebeuren ruim tien jaren geleden overgenomen en zo bezoeken wekelijks zo'n vijftig mensen het zaaltje voor soep en brood.

Maar het is niet alleen de voedzame soep, het lekkere broodje, de koffie, de thee of de chocomel die de mensen trekt, het is vooral ook het samenzijn en het sociale contact. Iedereen is er welkom en je hoeft niet in de parochie Damiaan de Veuster te wonen. De bezoekers komen uit alle wijken van de stad. Ze zijn oud en jong, allochtoon en autochtoon kortom een dwarsdoorsnee van de Helmondse bevolking. Ook word er niets gevraagd aan en verwacht van de gasten. "Je bent welkom zoals je bent," licht vrijwilliger Ton toe.

Oorspronkelijk werd de soep bereid in Eindhoven, maar vanwege met name logistieke problemen maakt nu de kok van de Stichting Maatschappelijke Opvang (SMO), aan de Engelseweg wekelijks vijftien liter soep en smeren de vrijwilligers voor iedereen een gezonde boterham of een broodje. Natuurlijk is er ook brood met zoet beleg, wat gretig aftrek vindt bij de (jeugdige) bezoekers.

Uiteraard is de soep bereid met verse producten welke, als het kan komen uit de tuin van de SMO, de Bunder-tjes aan de Bosselaan. - Trouwens een aanrader om daar eens te gaan kijken en vooral verse biologische groenten te gaan kopen.-

In onze parochie is de soepbus een activiteit van de Parochiële Caritas Instelling (PCI). Het PCI bekommert zich binnen de parochie om mensen die het niet zo breed hebben en/of

die mogelijk uit de boot dreigen te vallen. In Helmond heeft onze parochie en de parochie Sint Lambertus een PCI en er is een hartelijke samenwerking met de Protestantse Gemeente Helmond. Immers problemen zijn niet gebonden aan een geloofsrichting. Als het nodig is kan het PCI ook eenmalige hulp en ondersteuning bieden en/of je doorverwijzen naar andere hulporganisaties en ook hier geldt: **Je hoeft je niet te schamen of te verantwoorden, als je hulp nodig hebt dan krijg je die!**

Dankzij de hulp van enige fondsen, waaronder de Beelfundatie en giften lukt het om elke week gratis de gasten te voeden. Bij gelegenheid van de feestdagen lukt het bijna altijd om wat extra's ter doen of de gasten een goodiebag te geven. Met de kerst wordt er een heus driegangendiner geserveerd en gaan de bezoekers met een goedgevuld kerstpakket naar huis.

"Je moet het vooral in het kleine zoeken, aandacht geven, meelopen en ondersteuning geven," licht Ton toe als hij met een brede smile het zaaltje rondkijkt. Naast de heerlijke soep en het broodje staat de Parochiële Caritas Instelling de mensen ook bij als ze een vraag hebben of met een probleem hebben. "Nee, we kunnen geen wonderen verrichten, maar luisteren is toch wel het minste wat we kunnen doen. En ja, als we ook

echt kunnen helpen doen we dat, zoals met het invullen van formulieren en dergelijke. Voor ons maakt het niet uit of je wel of niet vaak naar de kerk komt. Ieder mens heeft het recht op hulp. Wat je ook vaak hier ziet is dat de bezoekers elkaar helpen. Dat kan zijn met een goed advies, maar bijvoorbeeld ook met een winterjas of zo," geven de vrijwilligers aan.

Als de buikjes weer gevuld en rond zijn keren de gasten huiswaarts, waarbij het vaak voorkomt dat ze nog wat soep of brood meekrijgen voor thuis. De vrijwilligers hebben vervolgens de schone taak om de afwas te doen en alles op te ruimen. En dan naar huis, voetjes omhoog, even bijkomen van de inspanningen en met een voldaan gevoel wat na te mijmeren en dan weer op naar de volgende week.

**OOK JIJ BENT ELKE
DINSDAGMIDDAG
WELKOM EN AANMELDEN
HOEFT NIET!**

Maarten Janssen

Rode rozen

De telefoon gaat en ik neem op. Ik hoor een mannenkuchje en een diepe zucht: "Mevrouw, ik heb misschien een vreemde vraag die ik graag persoonlijk wil stellen. Kunnen we elkaar ergens ontmoeten?" Meneer geeft aan liever bij mij in het uitvaartcentrum af te willen spreken dan op zijn thuisadres. En zo ontmoet ik meneer enkele dagen later.

"Mijn einde nadert", legt hij uit. "Ik ben ongeneeslijk ziek en voel dat mijn einde nabij is. Mijn vrouw verzorgt mij en doet alles voor mij, de lieve schat. Ze is echt alles voor mij!" Het blijkt een ware liefde, ontstaan in hun vroege jeugdijaren. "Ik had me niet beter kunnen wensen", zegt hij liefdevol. Om haar te bedanken voor alles wat wij samen gedeeld hebben en haar liefdevolle zorgzaamheid, wil ik iets speciaals doen voor haar. Ik heb daarbij uw hulp nodig. Rode rozen. Onze lievelingsbloemen.

Ieder jaar met haar verjaardag en op onze trouwdag, krijgt ze een grote bos rode rozen van mij. Ik wil haar graag bedanken voor al haar onvoorwaardelijke liefde. Zou u een grote bos rode rozen tijdens mijn afscheid aan haar willen geven?" Hij stopt me een briefje in mijn hand met zijn afscheidswaard gericht aan zijn vrouw. Ik mag deze voorlezen. Zijn laatste woorden aan haar.

We nemen afscheid en sneller dan verwacht, overlijdt hij. Middels een warme en persoonlijke afscheidsdienst, gesproken door de kinderen met liefdevolle teksten en luisterend naar zorgvuldig uitgekozen muziek, nemen we afscheid van hem. En dan komt het moment dat ik mevrouw aanspreek. De woorden die meneer op zijn briefje geschreven had, lees ik met aandacht voor. Daarna geef ik haar de bos met de mooiste rode rozen die ik maar kon vinden. Door haar tranen heen zie ik een kleine glimlach op haar gezicht. Ze geeft me een handkus en knipoogt naar me. Met betraande ogen knipoog ik terug.

Juliette Poelman-Magis

Damiaantjes

Rolluiken, luifels,
screens en garagedeuren
Bel 0492-535901 Helmond
www.williesstoffering.nl

Lamellen, jalouzieën plisé
ramen en deuren.
Bel 0492-535901 Helmond
www.williesstoffering.nl

Laat uw trap stofferen
met tapijt voor € 295,-
Helmond
www.williesstoffering.nl

Wilt u een familiebericht
plaatsen? Mail naar:
advertentie@
damiaanhelmond.nl
of bel: 0492-845350.

Wegwijzer in de Damiaanparochie

De Damiaanparochie is opgericht op 6 januari 2010 en strekt zich uit over de voormalige parochiekernen Sint-Lucia te Mierlo-Hout en Brandevoort; Sint-Trudo te Stiphout; Goddelijke Voorzienigheid te Helmond-West en de voormalige Onze Lieve Vrouw Tenhemelopneming in de Oranjebuurt.

Het pastorale team bestaat uit:

pastoor Pieter Scheepers (pastoor@damiaanhelmond.nl)
diaken Dudley Martina (office@pronobiszorg.nl)
pastoraal werker Marjelein Verhoeven
(mverhoeven@damiaanhelmond.nl)

Centraal secretariaat:

Dorpsstraat 34, 5708 GH Helmond
0492-523147
Geopend op van maandag tot donderdag tussen 10-12 uur.
Email: secretariaat@damiaanhelmond.nl
Website: www.damiaanhelmond.nl
Facebook: www.facebook.com/damiaanhelmond
Instagram: Damiaan_Helmond

Mierlo-Hout en Brandevoort

Sint Luciakerk

Hoofdstraat 157, 5706 AL Helmond
0492-522930
Eucharistieviering: zaterdag om 19.00 uur
zondag om 10.00 uur
donderdag om 19.00 uur

Stiphout en Oranjebuurt

Sint Trudokerk

Dorpsstraat 34, 5708 GH Helmond
0492-523147
Eucharistieviering: zondag om 11.15 uur

Helmond-West

Goddelijke Voorzienigheidkerk

Hornestraat 1, 5707 TM Helmond
Eucharistieviering: zaterdag om 17.00 uur

Bankrekening parochie:

NL90 RABO 0123801184
t.n.v. Parochie H. Damiaan de Veuster

Begraafplaatsen:

dagelijks geopend van zonsopgang tot zonsondergang.
Beheerder Luciabegraafplaats: Arnoud Meulendijks.
Tel: 06-53700624
Beheerder Trudobegraafplaats: Laurens Noten.
Tel: 06 41420077
Beheerder begraafplaats Hortsedijk: Laurens Noten.
Tel: 06 41420077

Katholiek worden kan altijd!

Steeds meer jongeren en volwassenen stellen zich vragen in verband met het geloof en de zin van ons leven. Er zijn veel scharniermomenten en omstandigheden – zoals keuze voor een studie, verlies van een baan, doop of huwelijk in de familie, omdat je mensen ontmoet die gelovig zijn - die deze vragen naar boven brengen en die ook vragen oproepen over het geloof.

Steeds vaker komt het voor dat jongeren en volwassenen er bewust voor kiezen om christen te worden

of hun geloof herontdekken en zoeken ze contact met de kerkgemeenschap. Sommigen zijn gedoopt, maar hebben nooit eerste communie en vormsel gedaan en anderen zullen de eerste stappen nog moeten zetten.

Voor elke christen is geloof een tocht. Sommigen beginnen deze tocht met hun doop als kind, terwijl anderen pas later in hun leven bewust kiezen om dit pad te nemen. Voor diegenen die het geloof als volwassenen omarmen, is er een voorbereidingstraject. In dit traject maak je kennis met

de verschillende aspecten van geloof (wie is Jezus, wat is bidden, wat staat er in de bijbel, wat vieren we allemaal in de kerk). Dit is een weg die jou in staat stelt om te begrijpen waartoe wij ons verbinden als wij christen willen worden.

Denk je nu: dit gaat over mij? En ben je 16 jaar of ouder? Neem dan contact op met Marjelein Verhoeven, pastoraal werker, via mverhoeven@damiaanhelmond.nl / 06 30134686 of met pastoor Pieter Scheepers via pastoor@damiaanhelmond.nl / 0492 522930

Ja, ik maak graag **3 weken gratis** kennis met Katholiek Nieuwsblad!

Voorletters: _____ Achternaam: _____

Adres: _____

Postcode: _____ Woonplaats: _____

Telefoon: _____

Emailadres: _____

* Voor een goede verwerking is het noodzakelijk dat u al deze informatie invult.

KN kennismaken kunt u ontvangen alléén als u in het afgelopen jaar geen KN kennismaken heeft ontvangen of een KN abonnement heeft gehad. Na 3 weken stopt het automatisch en hopen we u enthousiast te hebben gemaakt om u op te geven als abonnee!

Meer informatie: www.kn.nl/abonnementen

Stuur naar:
Katholiek Nieuwsblad, Lange Putstraat 44,
5211 KN 's-Hertogenbosch.

Het parochieblad Damiaan Helmond verschijnt 4 keer per jaar in een oplage van 15.000 ex. De Damiaan wordt verspreid in de volgende wijken: De Damiaan wordt verspreid in de volgende wijken: Stiphout, Oranjebuurt-Zwanenbeemd, Mierlo-Hout, Brandevoort, Annawijk/Suytkade en Helmond-West. De Damiaan dient ook bezorgd te worden in brievenbussen met een ja/nee sticker.

Heeft u de Damiaan niet ontvangen? Graag telefonisch melden tijdens kantooruren (09.00u - 17.00u) tel. 0492-845350. Of via het adres en tel. nummer van het Centraal secretariaat Damiaan (zie de wegwijzer op deze pagina).

Colofon

Adverteren Daniëlle Huissoon
danielle@adcommunicatie.nl 0492-845350

Vormgeving/Drukwerk
Adcommunicatie, Rik Aarts
www.adcommunicatie.nl

Uitgever In opdracht van Damiaanparochie Helmond
Adcommunicatie, www.adcommunicatie.nl